

Čeká nás průser jaký tu už hodně dlouho nebyl

- CZ24 News | 14. července 2020

Víte, v podstatě tu rozebíráme ze všech stran, co všechno ztrácíme. Jak se nám svět v Brusel obrací, jak se rozvrací všechno co naši otcové a dědové budovali, jak nám salámovou metodou sahají stále hlouběji do kapes, jak nám krok za krokem berou samostatnost, berou nám továrny, peníze, berou nám měnu i zlato a strkají nám hlavu do chomoutu nebo oprátky.

Koukáme se na velké domy, které si mohl postavit průměrný dělník či JZdák v osmdesátých letech. Vzpomínáme na levnou vodu, lékárny bez doplatků, vzpomínáme na práci pro každého, které bylo dost a dost. Vzpomínáme na novomanželské půjčky, obrovskou bytovou výstavbu a k tomu ještě i armádu s tisíci tanky a nadzvukovými letadly. Vzpomínáme na doly, obrovské kombináty, export technologických celků a porovnáváme to s dneškem.

Většina obyvatelstva stále žije v domech a panelácích postavených tenkrát za socíku. Já pracuju na obilných silech, které postavili ve stejné době a která tu budou ještě za padesát, možná i sto let a stále budou fungovat. Jezdíme se rekreovat na přehrady postavené ve stejné době, ba i ta elektřina se vyrábí takřka bezvýhradně v elektrárnách komunistických.

Koroňák nám ukázal, jak málo toho vlastně máme. Jak jsme závislí na Ruslanech a velmi podivných kontaktech s Čínou díky kterým jsme sice dostali roušky relativně včas, ale stejně se platilo předem a všechno to viselo do poslední chvíle na vlásku. Všechno ostatní bylo v podstatě zbožné přání. Od plicních ventilátorů po vlastní výrobu hadru na hubu v české továrně.

Stejně tak jsme zjistili, jak snadno může krachovat automobilový průmysl a jak moc nás živili turisté z celého světa... dokud mohli jezdit.

Ano, čeká nás průser jaký tu už hodně dlouho nebyl.

Ale... Uvědomme si, že všechno to, o co teď nejspíš přijdeme, tohle všechno náš národ po tisíc let k ničemu nepotřeboval a také přežil. Jirásek ani Komenský neměli v domě ústřední topení. Komenský navíc neměl nemocnici, kam by si mohl jít lehnout v případě virózy. Všechny ty důchody, penicilíny, dálková potrubí i vysoké pece, to není právě stará záležitost. Já vím, bude nepříjemné o to všechno přijít. Bude to mít vliv na naše pohodlí, ale na že by to mělo takový vliv i na naše přežití, to si nemyslím.

Na druhou stranu, všechny ty staré věci, co tu s námi tvořily kulturu po tisíce let, jako třeba odvaha, ochota k sebeoběti, vlastenecký duch, ale také schopnost pevné funkční rodiny a láska k dětem i přesto, že hodně rodiček umíralo, to jsme si nechali vzít bez problémů.

Kdysi se daly ušít boty a švec k tomu měl malou kabelu nástrojů a speciální dřevěnou stoličku - verpánek. Šlo to i bez strojů a člověk byl obutý. Dokonce se blížíme k bodu, kdy boty vyrobené na verpánku firmou Sedlář Mates budou za stejné peníze jako značkový šmejda Adidas z Číny. Navíc švec měl k výrobě bot i čas na výchovu, protože seděl doma ve své kuchyni. Měl čas láskyplně pohlédnout na ženu, měl čas okřiknout děti, měl čas jim ukázat, jak to vlastně dělá.

Kovář měl pár kladiv. Výheň si prostě poskládal z toho co bylo. Truhlář všechny své nástroje sbalil do

rance a vyrazil s nimi do světa. Krejčí měl doma velký stůl na stříhání plátna.

Pokud nebude jaderný armagedon, zůstane nám toho tak jako tak mnohem víc než lepenice s tklacovským stavem v koutě. A i kdyby ne, můžeme se od verpánku zase dopracovat k Baťovské továrně.

Nesmíme ale přijít o to důležité. Pokud přijdeme o pevnou rodinu, tak naše peníze vyházíme na rozvody, pokud nevytvoříme pevné vztahy s dětmi, tak je budeme kupovat ve formě telefonů, fejsbůků a podobně.

Všimněte si... sice se všude mele o padesáti pohlavích, stejnopohlavních manželstvích, polyamoriích, transgenderech a podobně... ale brání nám někdo, abychom se normálně vzali, udělali si pět dětí a vydrželi spolu celý život? Brání nám někdo v tom, abychom splnili slib, že spolu budeme v dobrém i ve zlém? Brání nám někdo v tom, abychom ve splnění takového slibu podpořili své děti?

Brání nám někdo v tom, abyste si koupili boty u Sedláře Matese? Brání nám někdo v tom, abychom si nechali ušít koženou bundu u Stagarda? Brání nám někdo v tom, abyste si udělali u vidláka zabijačku? Brání nám někdo, abychom si nepořizovali zbytečnosti? Brání nám někdo v tom, abychom děti vedli ke skutečnému řemeslu či skutečným vědomostem?

Ve skutečnosti umí lidská společnost jen velmi obtížně řešit i ty nejjednodušší problémy vzniklé z rozpadlé rodiny. Dětský domov sice zařídí, aby dítě nezemřelo hladu, ale v osmdesáti procentech případů dítě do života nepřipraví. Jen do kriminálu. Všechny ty střídavé péče, opatrovnické soudy, psychologové a podobně nedokáží nic, pokud jsou rozvádějící se rodiče ve válce. Všechny školské instituce, OSPODy a podobně nedokáží ani donutit dítě z mizerné rodiny, aby chodilo pravidelně do školy. Všechno opravdové a cenné musí vždycky udělat rodič. Pokud se rozvádějící rodiče rozumně domluví a rozumně to dodrží, obejde se to bez soudu, opatrovníků a sociálních pracovníků. Pokud rodiče dbají na to, aby dítě každý den dorazilo do školy, pokud zkorigují to, co se tam dítě dozví, pokud zajistí nějaké kroužky, podpoří dítě ve sportu a nekoupí mu žádné zbytečnosti, udělají stokrát levněji stokrát víc než dokáže jakákoliv společenská instituce.

Pokud je rodina nejen pevná, ale ještě i rozvětvená, zpravidla neumírá hladu ani za hladomoru. Jakékoliv Aspeny, Římské kluby a podobě jsou jen jinou podobou rodinného setkání u dobrého jídla. To můžeme všichni dělat také.

Jistě, tu a tam se to nepovede. Ale ono se toho dost nepovede i v těch římských klubech a velkolepých plánech na ovládnutí lidstva. Ale stejně tak se vždycky i něco povede. Příroda se neděsí neúspěchu... Příroda se děsí nedostatku kopií.

Vidlák